

26.04.2024 Вих. ЛВ 24 / 585

на Вх. ЛВ ____ / ____ від _____

Великоднє послання Архиепископа і Митрополита Львівського Української Греко-Католицької Церкви

Преосвященним і боголюбивим владикам,
всесвітлим та всечесним отцям,
високопреподобним і преподобним отцям, ченцям та черницям,
дорогим та достойним мирянам Львівської Митрополії УГКЦ

*Преосвященні владыки, доброчесні отці,
преподобні ченці та черниці, достойні брати і сестри,*

Ісуса несправедливо засудили і розіп'яли на хресті, на якому він помер. Така смерть була призначена великим злочинцям, а Господь, крім добра, яке чинив і любов, якою володів та обдаровував людей, не відзначався нічим іншим! Ісус Христос – мій Спаситель, наш Спаситель, Спаситель всього світу, який викупив нас від неволі демона, від гріховного засилля, бо дуже любить нас! Це любов вчинила те, що Син Божий прийняв людське тіло, жив певний час на землі, вкінці, страждав, переніс великі муки й помер на хресті. Така була воля Божого Провидіння, таку волю з любові до свого Небесного Отця та людей звершив Ісус Христос!

Під час життя на землі, особливо, за три останні роки, Ісус зорганізував своїх учнів та здобув багато прихильників своїм навчанням та творінням чудес! Дехто був присутнім на горі, коли Ісуса розіп'яли, а під хрестом стояла маленька група прихильних йому осіб. Коли настав ранок, третього дня після поховання Ісуса в гробі, зібралися жінки, які знали Спасителя, щоб піти до гробу та намазати його тіло, бо був такий звичай. Апостол Марко написав, що: «... Марія Магдалина, Марія Якова і Соломія купили пахощів, щоб піти й намастити Його». Стартували до гробу вчасним ранком, простували до гробниці, хоч журилися про важкий камінь, яким зачинено вхід у гріб. Коли ж підійшли до гробу, побачили, насамперед, відсунений камінь від входу... Вхід у гробницю був вільним! Увійшовши всередину гробниці, побачили юнака одягненого у білий одяг – злякалися! Не знали, що думати, мовчали зі страху, а він промовив: «... Не жахайтесь; ви шукаєте Ісуса Назарянця, розіп'ятого? Він воскрес - нема Його тут...» (Мр 16,6). Ангел не просто перебував у гробниці, він розпорядився, щоб жінки спішили до учнів та Петра й сповістили їх, що Ісус очікуватиме на них в Галилеї.

Забута й неочікувана історія зустріла жінок в порожньому гробі, де не було тіла Ісусового, хоч Господь багато разів повторював їм, що він воскресне! Жінки вранці спішили до гробу, щоб бальзамувати тіло Господнє, там зустрілися з певним розчаруванням: бо і камінь від гробу був відсунений, вхід у гріб був вільним; і тіла Ісусового не було, лиш, юнак у білому одязі повідомляв жінок про Ісуса та розпорядився, що їм чинити. Жінки, приближаючись до гробу, журилися каменем, що закривав вхід у гріб, зовсім не думали про воскресіння Ісуса, бо камінь невіри перекрив їм пам'ять про воскресіння, але воскреслий Ісус з'явився Марії Магдалині, і вона сповістила апостолів про воскресіння та невіра сильно вкоренилася в учнів і близьких осіб до Ісуса. Учні повірили аж тоді, коли їх одинадцять зібралися за столом й почули дорікання Христа, який появився посеред них. У тому випадку апостоли відзначилися великою невірою у воскресіння свого Учителя, хоч він їм багато разів говорив про своє воскресіння! Не могли повірити в нього, як в Бога і не могли відповідно повірити в його божественне воскресіння! Кожен з апостолів був переконаний у своєму: вірили в те, що бачили, а чого не бачили, того не могли сприйняти. Учні усе зав'язували на своєму переконанні.

Господу нелегко було з апостолами: він навчав їх, творив чуда, воскрешав померлих тощо. Апостолу Томі усі учні твердили, що бачили воскреслого Ісуса, а він вперто не вірив: «... Поки не побачу на його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, не вкладу своєї руки в його бік, - не повірю» (Ів 20,25). Невідомо - чи це можна назвати вірою, чи ствердженням доконаного факту воскресіння, коли апостол побачив та торкнувся рукою ран Христових! А Ісус воскрес, незважаючи на віру, чи невіру людей в його воскресіння! Він – Син Божий, який під час свого життя голосно заявляв про свої страждання та воскресіння з мертвих. Апостоли чули, але залишалися при своєму переконанні, хоч їхня невіра не вплинула на те, що Спаситель страждав, помер на хресті й воскрес із мертвих. Бог заповідав і виконав те, про що твердив! Господь не говорив слів даремно!

Ми з вами віримо й дякуємо Ісусові Христові за його спасенну місію для людського роду та воскресіння з мертвих! Він воскрес й воскресить кожну людину, яка зачалася в лоні матері! Дякуємо нашому Спасителеві за його перемогу над смертю, за звитягу над демоном та усяким злом! Хай радість воскресіння Христового навістить серця наших воїнів та воячок, волонтерів та волонтерок, осіб тероборони, кожного свідомого українця та українки, тих, хто уболіває за добру долю нашого народу та нашої Батьківщини! Спасителю наш, Ісусе Христе, заверши війну, яка ведеться на наших землях!

*Христос воскрес! Воістину воскрес!
Благословення Господнє на Вас!*

ІГОР Возьняк
Архiepіскоп і Митрополит Львівський

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі св. Юра